

„Lojze, glej, baš prav je mlečna.“

„Oh, kako bo vendar tečna!
Éno še, — a zdaj na pašo;
Tam za „Dolgo njivo“ našo
Ogenj bova zanetila
In s koruzo se gostila.“

„Lojze beži, gospodar,
Z njim pa hlapec Komatar!“

Janko v goščo jo popiha
Lojze pa za njim sopiha.

Pa zaman! Že Janka šiba doletela,
A Lojzeta strašno ušesa zaskelala.

„Joj, ojoj!“ Zdaj Janko stoče,
Lojze prosi, milo joče,
Šiba pa le svojo poje:
Pusti dečko, kar ni tvoje!

Proti domu zdaj ihtita,
Dečka žalostna, pobita;
Janko prvi se utolaži,
Lojzeta takó podraži:
„Kaj ti pravim, Lojzek moj?
Pojdeš še kdaj krast z menoj?“
„Le ne jezi me preveč, —
Ne, v koruzo nikdar več!“

Fr. Medic.

Kratkočasnica.

A.: „Ti, ali ni bila grajska gospa danes videti starejša kot sicer?“ — B.: „I, seveda, saj pa tudi res ni bila še nikdar poprej toliko stara, kot je danes.“

J. K.

Zastavica.

(Priobčil Fr.)

Z 1 2 3 4 in 5 Marijo častimo,

Z 1 3 4 5 2 telo si krepimo.

(Rešitev in imena rešilcev prih.)